

Es va imprimir un nou díptic en anglès de promoció de la SCM i un altre díptic de presentació del portal EDUMATCAT, conjuntament amb la FEEMCAT i el Departament d'Educació. També es va presentar el llibre d'actes de la Trobada d'Ensenyament de 2005 i es va exhibir un vídeo conjunt de les tres institucions esmentades, de quinze minuts de durada, que podeu demanar si ho desitgeu (els quatre minuts corresponents a la SCM es poden baixar del web).

Portada del díptic.

L'estand va estar controlat en tot moment per set voluntaris seleccionats per la SCM: Ja-

vier Alonso, Mireia Besalú, Francesc Castellà, Abraham de la Fuente (l'autor del vídeo i d'una presentació en Power Point), Iván Merillas, Joel Saà i Raquel Terrés. Donem les gràcies a tots ells.

Aprofitem aquest article per agrair l'aportació econòmica de l'antic DURSI a la SCM per tal de cobrir una part de les despeses d'aquest estand, així com la subvenció del Departament d'Educació a la FEEMCAT pel mateix concepte. Alhora, agraiem a la presidenta de la FEEMCAT, Pili Royo, i al director del CRM, Manuel Castellet, la seva col·laboració en la preparació de l'estand. També valorem molt la bona resposta i la presència de la Facultat de Matemàtiques de la UB, el Departament de Didàctica de les Ciències Experimentals i la Matemàtica de la UB, el Departament de Matemàtiques de la UAB, el Departament de Didàctica de la Matemàtica i de les Ciències Experimentals de la UAB i la Facultat de Matemàtiques i Estadística de la UPC. Creiem que varem donar una molt bona imatge d'unitat i d'activitat col·lectiva. Tal com deia un rètol a l'estand, *Mathematics is thriving in Catalonia*.

Carles Casacuberta
President de la SCM

In memoriam

Pere Mumbrú i Rodríguez

Pere Mumbrú va estudiar la llicenciatura de matemàtiques a la Universitat Autònoma de Barcelona de 1974 a 1979.

Va obtenir el grau de llicenciatura, modalitat tesina, l'octubre de 1981 amb una tesina intitulada «Períodes 1, 2 3, 4 5 i 7 equivalen a caos»,

on va començar el seu camí en la recerca en sistemes dinàmics discrets a què es va dedicar al llarg de tota la seva carrera acadèmica.

Posteriorment, es va doctorar en Ciències Matemàtiques, també a la Universitat Autònoma de Barcelona, l'octubre de 1987 sota la direcció del doctor Jaume Llibre Saló amb una tesi intitulada «Estructura periòdica i entropia topològica de les aplicacions bimodals», obtenint la qualificació d'apte *cum laude*.

Tota la seva vida professional va transcórrer a la Universitat de Barcelona. De 1979 a 1993 al Departament de Didàctica de les Ciències Experimentals i la Matemàtica de la Facultat de Formació del Professorat (abans Departament de Didàctica de les Matemàtiques de l'Esco-

la Universitària de Formació del Professorat) i de 1993 en endavant al Departament de Matemàtica Aplicada i Anàlisi de la Facultat de Matemàtiques. De 1979 a 1986 va ocupar un càrrec de professor contractat; de 1986 a 1988 va ser professor titular d'escola universitària; de 1988 a 1993 va ser catedràtic d'escola universitària, i de 1993 en endavant (ja al Departament de Matemàtica Aplicada i Anàlisi) va ocupar el càrrec de titular d'universitat.

Com a professor és una persona molt recordada per la qualitat de les seves classes, l'entrega, la dedicació i el bon tracte als alumnes, així com la capacitat de motivació dels seus cursos.

Com veurem més endavant, en Pere va ser una personalitat molt global, que s'interessà per diversitat d'aspectes de la ciència, la vida i la cultura. En el món de la recerca, mentre la pressió del sistema acadèmic li ho va permetre, va compatibilitzar la recerca en didàctica de les matemàtiques i els sistemes dinàmics. Va arribar un moment en què es va adonar que el sistema universitari, en un procés de burocratització creixent, el penalitzaria (de fet ja ho va començar a fer) per la seva manca d'especialització. Això va coincidir en el temps amb l'obtenció de la seva plaça de professor titular al Departament de Matemàtica Aplicada i Anàlisi de la Universitat de Barcelona i el va fer decantar per especialitzar la seva recerca en els sistemes dinàmics discrets, en què ja treballava.

Té publicacions en el camp de la didàctica de les matemàtiques i en el dels sistemes dinàmics discrets. En aquest darrer camp els seus interessos i publicacions es van repartir en els temes següents: dinàmica simbòlica, entropia topològica, models amb dinàmica minimal en arbres i grafs i caracterització del conjunt de períodes de les aplicacions contínues d'arbres

En Pere va ser un excel·lent matemàtic. Tenia un pensament profund i creatiu, una gran capacitat de treball i un entusiasme encomanadís. Les seves aportacions van ser molt importants per comprendre certs fenòmens lligats a la dinàmica caòtica en espais 1-dimensionals. En aquest camp va desenvolupar una singular intuïció a la qual molts dels seus col·legues vam recórrer a l'hora de refermar o refutar les nostres conjectures per intentar comprendre determinats comportaments dinàmics. Sovint la conjectura era refutada amb un sorprenent i inesperat exemple.

En Pere també va tenir una vessant com a intel·lectual. Va ser un home profundament interessat en tot el que passava al seu entorn. Amant de la lectura, el cinema i l'art en totes les seves manifestacions. Interessat en la psicologia, l'ensenyament, la política... Sempre que sorgia a la conversa algun tema més o menys complex ell gairebé sempre ja hi havia pensat, i ja en tenia una opinió fruit d'una elaborada reflexió. Usualment adoptava criteris que no eren fruit de la improvisació, sinó del coneixement i la reflexió. En aquest aspecte, a més, era una persona molt oberta. Allò que desconeixia, lluny de rebutjar-ho, era objecte del seu interès. Era també, i per això mateix, un home molt crític amb la realitat social i política que ens ha tocat viure. El preocupava profundament la injustícia tan estesa i arrelada a la nostra societat i, especialment, el nostre paper i responsabilitat en aquesta situació.

Un altre punt que cal destacar en la seva personalitat és el d'home compromès. Compromès amb el seus companys de recerca. Sempre posant per davant els interessos del grup als propis. Disposat a fer feines feixugues que cal fer, però no ens agraden a ningú. Compromès amb la seva Facultat. Disposat també a sacrificar part del seu temps en feines de gestió. I desenvolupant-les amb eficiència i humanitat. Compromès, finalment, amb les seves idees. No només era crític amb la situació actual, sinó que treballava per canviar-la. En Pere mantenia una activitat política discreta però constant en el seu municipi. Allunyat dels partits polítics i mantenint la seva independència dedicava part del seu temps lliure a incidir en la vida política del seu poble. Era conscient de l'enorme dificultat per aconseguir qualsevol canvi, però, alhora, sabia de la necessitat d'actuar per canviar la realitat. I vivia aquesta activitat amb gran passió. L'evolució política era un tema de conversa recurrent en els dinars els dies que ens trobàvem per treballar.

En Pere va conivir amb una feixuga malaltia els darrers dos anys de la seva vida. En tot aquest temps va mantenir sempre una actitud extraordinàriament positiva. L'hem vist caminar lentament, pujar escales, parar, respirar amb dificultat... Amb una força interior enorme i sempre amb un somriure als ulls. En la mesura de les seves possibilitats no va abandonar mai cap de les seves activitats. Intentant

aprofitar fins a l'últim moment el temps que tenia. Ens pot donar una idea d'aquest tarannà el fet que quinze dies abans de morir va agafar l'avió i se'n va anar a passar el cap de setmana a una ciutat que l'enamorava. Certament, va aprofitar el seu temps.

Durant els dos anys de la seva malaltia no vam deixar de treballar pràcticament cap setmana. A tots els seus companys ens semblava més preocupat perquè la seva situació no afectés anímicament el seu entorn que no pas per la seva pròpia malaltia. Actuava, dins de les seves possibilitats, com si res important es-

tigués passant. Realment treia energia de les nostres trobades setmanals. No evitava parlar de la seva malaltia, però sempre amb un esperit summament positiu. Els que vàrem estar a prop seu aquests darrers temps vam quedar profundament impressionats per la seva actitud vital.

En Pere va ser, en definitiva, un científic lúcid, profundament humà i compromès amb la seva societat. Tots aquells que vàrem tenir la sort de col·laborar amb ell en alguna de les seves activitats no l'esborrarem mai del nostre record.

Lluís Alsedà i Francesc Mañosas
UAB

Javier Chavarriga Soriano

Oferim aquestes notes per donar testimoni i agraïment a una vida dedicada a les matemàtiques.

Javier Chavarriga va cursar la llicenciatura en ciències matemàtiques a la Facultat de Matemàtiques de la Universitat de Barcelona en el període 1974-1979, es va especialitzar en anàlisi matemàtica. Es va llicenciar el juny de 1979, i va obtenir el grau de llicenciatura, modalitat tesina, el desembre de 1981. Posteriorment, es va doctorar en ciències matemàtiques en la mateixa Facultat el novembre de 1985, i va obtenir la qualificació d'apte *cum laude* sota la direcció del doctor Carles Simó Torres. Durant els cursos 1979-1983 va exercir de professor ajudant al Departament de Matemàtica Aplicada i Anàlisi de la Universitat de Barcelona. Molts antics alumnes, que avui són professors, encara recorden aquell flamant llicenciat que ensenyava equacions diferencials i que, tot i que era novell en la feina, transmetia amb una gran intensitat el seu permanent entusiasme per les matemàtiques.

Inicià el curs 1983-1984 com a professor col·laborador de docència i investigació a la Facultat d'Informàtica de la Universitat Politècnica de Catalunya. El novembre de 1984 obtingué una plaça de professor adjunt interí de matemàtiques generals a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona, on desenvolupà la seva activitat docent en el període comprès entre el novembre de 1984 i el juny de 1992. El gener de 1985 és nomenat professor titular d'universitat interí de matemàtica aplicada. El maig de

1987 guanya per concurs oposició, la plaça de professor titular d'universitat de matemàtica aplicada al Departament de Matemàtica Aplicada i Anàlisi de la Universitat de Barcelona.

Els anys noranta, es produeix la reestructuració del sistema universitari català. En aquells moments, Catalunya només comptava amb tres universitats, amb diverses delegacions, en les quatre províncies del Principat. Amb l'esmentada reestructuració, es creen o restitueixen noves universitats, com ara la Universitat de Girona, la Universitat de Lleida i la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona.

Els seus llaços sentimentals i familiars amb les terres de la Franja de Ponent, i més concretament amb el poble de Sena, a poc més de cinquanta quilòmetres de la ciutat de Lleida, van propiciar que, durant aquest període de canvis, apostés per la seva incorporació a la Universitat de Lleida, de la qual, més endavant, se sentiria molt orgullós.

Així, l'octubre de 1992 es va integrar a la secció de matemàtiques del Segrià de la Universitat Politècnica de Catalunya, a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Agrònoms de Lleida.